

אני... אני... אני... מי אני?!

כל כך הרבה אנחנו מנסים להגדיר את עצמנו- אני פחדן, אני עצלן, אני חסר ביטחון, אני חברותי, אני... למדנו על תיקון המידות, על תיקון עצמי ואנחנו רוצים להתחיל באמת לשפר ולא הולך! למה?! אולי נסיעה קצרה במעבורת הזמן תעזור...

אילן כהן, חברים מקשיבים 00:00 06/04/05 כו באדר ב'

אני רוצה לגלות לכם סוד כמוס, המצאתי מעבורת זמן, חללית קטנה שיכולה לחדור למנהרת הזמן ולשייט בין תקופות. החלטתי יום אחד שאני ממש רוצה להכיר את עצמי ונסעתי קדימה בזמן, 10 שנים קדימה לגיל 35. אספתי את אילן מגיל 35 ונסענו 20 שנה קדימה לגיל 55, אילן בן 55 נכנס גם הוא לחללית והמשכנו לנסוע הרחק הרחק לגיל 85 וקראנו לסבא אילן שייכנס גם הוא... החלטנו כולנו שקצת משעמם לנו ואנחנו חייבים לטוס אחורה לשנה בה הייתי בן 5, אספנו גם את אילן בן ה-5 ובשביל שלא יהיה בודד אספנו גם את אילן בן ה-15...

אמרתי לכולם: "אילן!" (איזה צחוק, כולם הסתובבו!) "אני מזמין את כולכם לקפה!"- אילן הקטן בן ה-5 מתחיל לצחוק: "אני בכלל אוהב רק שוקו!" ואילן בן ה-55 אומר "סליחה, אני לא יכול, אני בדיאטה".. טוב נו, סתם נדבר... פתאום אילן בן ה-15 מוציא כדורסל ומתחיל לכדרר, "דיייל!" צועק אילן בן ה-85, "אתה לא יודע שאסור לעשות רעש בין שתיים לארבע!"...

ואני חושב לעצמי, למה?, איך יכול להיות שהם לא מסתדרים כך ביניהם? הרי כולם הם אני?! כשהחזרתי את כולם לתקופותיהם התחלתי לחשוב: "מי זה אני בכלל?, האם זה בגיל 85, זה בן ה-55 או אולי אני כמו שאני עכשיו? הבנתי..."

אני הוא מי שאני עכשיו, ואילן בן ה-15 היה אני כפי שהייתי אז, וכך כולם- גם אילן שבשנייה הבאה, הוא אני כפי שאני מופיע בעוד שנייה...

והבנתי! אף אחד לא יכול להגדיר את עצמו! אף אחד לא יכול לצמצם את עצמו ולומר "אני כך" וזהו! כל הגדרה לא תהיה נכונה!

נו טוב, אז אי אפשר להגדיר אבל מה כן אפשר לומר על עצמי? אם לא אדע מי אני אז איך אדע מה לתקן? איך אדע מה התשובה טמונה ממש יפה בשאלה...

אנחנו יכולים להסתכל על עצמנו בדיוק כפי שאנחנו מופיעים בכל רגע. אם מישהו רואה שהוא אתמול התנהג בעצלות, ישים לב, יתבונן על זה וישאל את עצמו- "האם זה מה שאני רוצה?", "האם כך אני רוצה להיות?" כנראה שלא... נו אז מה הלאה? אתה רוצה שה"אתה" של מחר יהיה עצלן כמו אתמול? אם לא אז תדאג ש"אתה" של מחר לא יתנהג כך, הוא כבר יהיה זריז יותר...

אתמול רבתי עם אמא (שם בדוי), אני ממש ממש כועס עליה, ממש לא יכול לאהוב אותה כרגע ובודאי שלא רוצה לעזור לה. שנייה, אתמול אילן כעס, אתמול ההופעה שנתתי היתה של צעקות. האם זה מה שאני רוצה למשוך למחר? האם גם אילן של מחר רוצה לכעוס? האם זה טוב לי להמשיך עם זה? לא... אז מחר אופיע אחרת לגמרי... ננסה להגדיר את עצמי לרגע בהגדרה כללית ואחרי זה ננסה להסביר ולענות על השאלה הקודמת...

מהיום אגדיר את עצמי כך: אני בן אדם טוב, אני שייך לעם ישראל וחי בדור של גאולה בארץ ישראל. אני רוצה כל הזמן להשתפר ולהתקדם בעצמי, אני רוצה כל הזמן להיות מועיל ולהיטיב לאחרים ממה שיש לי לתת, מהכישרונות, מניסיון החיים מהשמחה... זהו. צריך עוד?

אבל אני לא יודע מי אני! אני לא יודע במה אני מועיל, במה אני בכלל יכול לתרום- אז מה רוצים ממני?! או, כאן נכנסת לתמונה מתנה מאוד חשובה- התורה. התורה היא מתנה נפלאה של הקב"ה לעזור לנו למצוא את עצמנו, לעזור לנו ע"י המצוות לדעת מה עלינו לעשות, מהו הכיוון הכללי של החיים. איך זה עוזר?- כשמתחילים ללכת בכיוון הנכון, פתאום שמים לב- היי, לזה אני מוכשר, את זה אני יכול לעשות, כאן אני יכול לתרום. לא חסר איפה להועיל, אחרי שמתחילים להועיל אפשר לשים לב למה **אני יותר מתחבר?**

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

הרי רק היום ראיתי אלפי מודעות: לשחרר את פולארד! העם רוצה התחברות! התרמות לגמ"ח יד הצדיק! לחיזוק הישיבה בגוש קטיף! ועוד הרבה הרבה סוגים של מודעות שרק מראות לי קצת מאוד מכל הדברים הרבים הצריכים תיקון בעולם- אז למה אני יכול לתרום? מה מתאים לי, מה תופס אותי?

ואחרי שראיתי בתורה ובחיים עצמם כמה יש לתרום, זו בדיוק השאלה אותה אני צריך לשאול את עצמי- מהם כישרונותיי? איפה אני מרגיש שאני יכול לתרום ולהועיל לעולם?

יש אדם שיגלה בעצמו כוחות ומשיכה לנגרות, הוא יכול להחליט- אני אהיה נגר, נגר ישר ובעל מידות טובות, נגר שעושה חסדים ומדי פעם גם תורם כמה מיצירותיו לישיבה הקרובה, בערב הוא קובע עתים לתורה וכשהוא חוזר הביתה הוא כולו מאושר מעוד יום עבודה מספק. אז הוא מתחיל לשאול בשלום אשתו, לשחק עם הילדים ולקרוא איתם קריאת שמע... לא אידיאל?- אידיאל מאוד.

יש אדם שיגלה בעצמו משיכה חזקה להתיישבות, הוא יילך להקים יישוב בארץ, ישיג תרומות לפיתוח, יגייס וילהיב עוד אנשים לעניין ובקיצור- זה יהיה עניינו בחיים, האידיאל שלו...

יש אדם שעובר קשיים גדולים, התמודדויות רבות. במשפחה קשה לו, בלימודים קשה לו, כל הראש שלו מסובך בהמון מחשבות כפייטיות ושליטיות והוא מחליט להתמודד, לקום על הרגליים ולטפל בעצמו, לעמוד זקוף ולומר לקב"ה ולעצמו: "אני אוהב את עצמי כפי שאני, אני אוהב את ההתמודדויות שלי ואני מבין שכך רוצה הקב"ה להגדיל אותי ולעשות את תפקידי בעולם. כן אני יודע, אחר כך אוכל גם לעזור ולתרום לאנשים אחרים בעולם שאולי מתנסים גם הם באותם ההתמודדויות". גם איש כזה, המתגבר על הניסיונות שלו ומתמודד מולם, גם הוא איש גיבור, גם הוא אידיאליסט, גם הוא עובד את ה'...

בקיצור, אני לאט לאט מגלה שיש אנשים ממש שונים בעולם, כל אחד והעניין שלו, כל אחד וההתמודדות שלו. ולאט לאט אני מגלה שגם אצלי ממש הניסיונות משתנים, ביום א' היה לי ניסיון כזה, ובשבוע הבא יהיה לי ניסיון אחר ממש. ובכולם- אני, ממש אני, אני עצמי, אהיה זה שצריך להתמודד, אצטרך לעשות את הטוב. אני לא מרשה יותר לעצמי לזלזל ולפחד מהניסיון, הוא רק שלי! רק עלי הטיל הקב"ה את המשימה להתמודד איתו וזה העניין שלי בעולם! מעניין! עכשיו שאני שם לב, ב"מסילת ישרים" שאנחנו כל הזמן רוצים ללכת לפי הכתוב בו לא נאמר "שיתברר ויתאמת אצל האדם מי הוא..." - כתוב: "שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו... כל ימי חייו"- אני צריך להתבונן על המעשים, על ההופעות, על המידות כפי שאני מגלה אותן, ולא רק היום- כל יום מימי חיי, כל יום הוא משהו אחר, בכל יום אני מופיע אחרת, אני מתקדם ומתפתח תמיד ובכל יום עלי לדעת מהי חובתי החדשה לפי דרך התורה... וואו !!! איזה מדהים! בכל רגע אני מגלה תפקיד חדש של עצמי בעולם! תמיד הייתי בטוח שיש לי תפקיד אחד ואני חייב למצוא אותו דחוף- ועכשיו פתאום אני שם לב שכל שנייה יש לי תפקיד חדש, התמודדות חדשה ומשימה חדשה וזה התפקיד שלי!

אז באמת יכול להיות שיש לי תפקיד גדול ומיוחד, אבל התפקיד שלי גם מורכב מכל הדברים הקטנים! טוב, אז אמא, אני אוהב אותך למרות שאתמול לא הרגשתי כך, את מבינה אמא? - **זה התפקיד שלי...**

(את הרעיונות כולם לא אני המצאתי, אני רק "צינור". במכון מאיר בירושלים- שם למדתי דברים אלה. משם אני שואב ולרבים שם- התודה [ובמיוחד לרב ראובן פיירמן שליט"א ולרב יואב מלכא שליט"א וכפי שאומר הרב ביגון שליט"א: כשנותנים לך טובה- הדבר הכי טוב יהיה להעביר אותה גם למישהו אחר...] ותודה גם לטל מחברים מקשיבים על כל הדחיפה לכתוב, ואיך לא? לאחרון החביב- הקב"ה, ששלי- שלו..)